

בס"ד, יום ג' פרשת ויגש א' טבת תשע"ח,
בענינא דיומא.

גליון נושא:

דיונים אקטואליים בסוגיות הנלמדות, לעורר לב
המעין, ואין לסמוך על הדברים הלכה למעשה.

'שריפת הפתילות'

הוקצה למצוות

חנוכה: מבואר במדרש (תנחומא פרשת נשא כט, פסיקתא רבתי ריש פרשה ג), הובא בשאלתות דרב אחאי (וישלח שאילתא כו), ובמרדכי (שבת פרק ב סימן רסו), וברא"ש (שבת פרק ב סימן ט), ונפסק בטור ובשו"ע (סימן תרעז סעיף ד), ובמשנ"ב (ס"ק יז-כ), הנותר מן השמן ביום ראשון, מוסיף עליו ומדליק ביום שני, וכן בשאר הימים. אבל הנותר ביום השמיני מן השמן הצריך לשיעור הדלקה, שורפו בפני עצמו שהרי 'הוקצה למצותו'.

ביטול: מבואר בשו"ע (סימן תרעז סעיף ד), שאסור לערב את השמן שנשאר, בשמן אחר לבטלו לכתחילה. אם כבר נתערב בשמן אחר ואין בו פי שישים מהשמן המותר, יש אומרים שאסור להוסיף עליו ולבטלו, שכן ההנאה ממנו היא תוך כדי שהוא נשרף, ואז הוא עדיין אסור, בשונה מעצי מוקצה שההנאה מהם היא אחר ביעורם ולכן מותר להוסיף עליהן ולבטלן. ויש מתירים בכל איסור דרבנן שנתערב בדבר היתר, להוסיף עליו כדי לבטלו.

1. טעם האיסור

ופירשו הרמב"ן והר"ן (שבת דף כא: ד"ה ודאמרינן) הובא במחצית השקל, שאינו דומה לעצי סוכה ונויה שמותרים אחר החג, כי עצי סוכה נשארים אף לאחר החג, מעיקרא הקצה אותם רק לקיום מצוות סוכה ודעתו עליהם לאחר שבעה. אבל בנרות חנוכה דעתו שיכלה השמן שבנר, וכיון שדעתו שיכלה למצווה נאסר לו לעולם, וכמו שהקדישו לשמים.

שבת: ומבואר בתוס' (שבת דף מד. ד"ה שבנר) ובבית יוסף (סימן תרעז ד"ה דאיכא), שאינו דומה לשיירי נרות שבת שלא נאסרו בהנאה, שהרי אף בעודו דולק נהנים ממנו. מה שאין כן נרות חנוכה אין לנו רשות להשתמש בהם, אלא לראותם בלבד.

המאירי (מגילה דף כו:) חולק על השאלתות, וסובר שיכול לזרקן ולהשתמש בהן לצרכו, כדין תשמישי מצוה שנזרקין ואינם כדין תשמישי מצוה שנגנזין, כי מעיקרא לא הקצה אותם אלא להדלקה ולא שיכלו לגמרי. וראה בערוך השלחן (סימן תרעז סעיף ו) שהביא יש אומרים שמדרבנן דינו כתשמיש מצוה שכל דינו הוא רק שלא יוטל בבזיון, ומותר להשתמש בשיירי השמן גם שאר תשמישים שאין בהם בזיון. והערוך השלחן עצמו אינו מסכים לשיטה זו.

2. הכנים יותר מהשיעור

הנשאר בבקבוק: כתב הביאור הלכה (ד"ה הצריך) בשם האחרונים שדין 'הנותר מן השמן' נאמר רק על מה שנשאר בכוסיות החנוכיה. אבל השמן שנשאר בבקבוק, אין בו קדושה כלל.

והנה השלטי גבורים (הובא במגן אברהם ס"ק י, ביאור הלכה ד"ה לשעור) מסתפק, האם הקצאה בטעות אוסרת, כגון ששיער שכמות השמן נצרכת לחצי שעה ולמעשה דלק יותר מחצי שעה (למשל; שהפתילה דקה, והוא חשב שהפתילה בינונית), האם השיירים נאסרים בהנאה.

בצמצום: מבואר במשנ"ב (סימן תרעז ס"ק יח) שהשמן 'הוקצה למצותו', רק אם נתן שמן כשיעור הזמן המחוייב בדיוק, וכבה באמצע הזמן הזה, וכמו בסוכה שנפלה בתוך החג, שיש איסור ליהנות מעציה.

פנינים

גודל ומעלת המעמד...

מנלן: אם תשאל אדם מן השורה, מה המקור לשרוף את השמן ואת הפתילות שנשתיירו מנר חנוכה? ישיב, זה 'מנהג חסידים ואנשי מעשה' ואין בזה ענין מצד ההלכה!

אבל כאשר מעיינים במקורות שהובאו בפנים הגיליון, רואים שמקורו בחז"ל והובא בראשונים ובפוסקים, וכך נהגו גדולי ישראל לדורותיהם מכל החוגים והעדויות - ענקי החסידות, חכמי הספרדים, וקברניטי עולם הישיבות, לשרוף את הפתילות והשמן.

סגולה: מובא ב**סידור האריז"ל** שבעת שריפת השמן הנותר יש לומר את פרק ס"ז שבתהלים: **לְמַנְצָח בְּנִגִּינֹת מִזְמוֹר שִׁיר.**

שריפת הצרות: בנוסף לדין ההלכתי, לא ליהנות משמן ופתילות שהוקצו למצוה, שדין זה יכול להתקיים אף על ידי גניזה, ואף מועיל תנאי שאינו מקצה מה שלא דולק בפועל שאז אין צריך לשרפו. האריכו **בספרים הקדושים** בגודל סגולת ההשפעות במעמד הקדוש של 'שריפת הפתילות', שהוא 'שריפת הצרות', והוא סגולה גדולה להינצל מכל פגע רע. היו צדיקים שהורו לכתוב את כל הצרות על גבי פיתקא, ולזרוק הפיתקא לתוך האש, וזה סגולה לשריפת הצרות!

בקהילות רבות נוהגים לשרוף את השמן והפתילות הנוותרים מנרות חנוכה במעמד מיוחד ברוב עם, ויש מביאים כלי זמר, ויש שהקפידו לשרוף דווקא ביום, כשריפת הנוותר מן הקדשים שאינה אלא ביום, וכן **מנהג קרלין**. יש מקומות בהם מגיעים כל בני הקהילה אנשים נשים וטף להשתתף במעמד הנשגב של 'שריפת הפתילות'.

כתב **רבי יוסף משאש** (בספרו נר מצוה עמוד 16), המנהג בזאת חנוכה לשרוף את הפתילות, והילדים מקפצים מעל המדורה, והיו הילדים אומרים "כך מנהגינו לשרוף פתילותינו ונבקש מאלוקינו שלשנה הבאה יחיינו ונחזור לארצנו וארץ אבותינו ירושלים החביבה עלינו ולתורה ולמצוות יזכנו וזכות אור הנרות אשר הדלקנו יאיר עינינו ועיני בנינו לאור התורה שהיא אור חיינו ואורך ימינו ובה נאבד שונאינו". אכן בספר **אורי וישעי** כתב שאומרים שזה סגולה לפקידת עקרה, ולמציאת הזיווג, אך ראוי להתרחק מזה.

שח **הג"ר בן ציון מוצפי שליט"א** (קונטרס ותפקדנו), יאסוף את כל פתילות חנוכה, במשך כל שמונת הימים, ולאחר החנוכה ישרוף אותם בתוך כלי ויסובב הכלי עם עשן השריפה סביב קירות הבית, וזו סגולה להינצל מעין הרע, מכישופים וממרעין בישין. ❖

תנאי: אבל אם נתן שמן שמספיק ליותר מחצי שעה, וכבה אחר הזמן; לדעת **הטור והבית יוסף והשו"ע** (סימן תרעב סעיף ב) מותר לכתחילה להשתמש בשמן, אך לדעת **מהר"י אבוהב** (הביאו הבית יוסף), כיון שנתן את השמן בסתם, הוקצה כל השמן, ומותר רק אם התנה לכתחילה שאינו מקצה אלא כשיעור. וכתבו **האחרונים** (הובא במשנ"ב סימן תרעב ס"ק ז) שכדי לצאת מידי מחלוקת, טוב להתנות 'איני מקצה מה שישאר יותר מהשיעור'.

ודייק **הג"ר רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל** (מנחת שלמה מהדורה קמא סימן מב אות ד והערה 3) מלשון המשנ"ב, שאי אפשר להתנות על תוך הזמן, שהרי זה כמחסר בשיעור ההדלקה. עוד דייק **בשו"ת שרגא המאיר** (חלק ה' סימן קיח אות ב) מלשון השו"ע שחייב לשורפו, שאסור להשתמש עם השמן אפילו למצוה אחרת כגון נרות שבת או נרות בית הכנסת, כי הוקצו לנרות חנוכה דוקא.

3. מועד השריפה

מתי: מבואר ב**שו"ע** (סימן תרעז סעיף ד) שאסור להשהות את השמן לשנה הבאה לנר חנוכה, אפילו אם מכניסו בכלי מאוס, בגלל החשש שמא ייהנה ממנו או ידליק בו באיסור, בזמן מרובה כל

כך. והמגן אברהם (סעיף קטן יא) ציין לדברי הרמ"א (יורה דעה סימן נז סעיף יח) שבמקום שצריך להשהות י"ב חודש שהוא זמן ארוך חוששים לתקלה בינתיים.

והורו הגר"ח קנייבסקי שליט"א (ספר חנוכה פרק י סעיף לז) והג"ר יצחק זילברשטיין שליט"א (בית דוד וישב תשמ"ה, גנזי הקודש פרק יט הערה כ) שאם עבר ושייר לשנה הבאה, מותר בחנוכה להשתמש בשיירי השמן משנה שעברה, שבימי החנוכה לא חוששים לתקלה.

בפתחי תשובה (יו"ד סעיף קטן כב) הביא משו"ת חתם סופר (יו"ד סימן נז) שי"ב חודש שכתב הרמ"א הוא לאו דוקא כי מצינו בגמ' (ביצה דף יח) לגבי טבילת כלים שחוששים לתקלה בחצי שנה. יש מחלקים (משנה אחרונה על משנ"ב סימן תרעז סעיף ד), שהחשש הוא רק כשמשהה בשביל להשתמש אבל כשמשהה בשביל לשרוף עם החמץ לא חוששים לתקלה.

רבים נוהגים לשרוף את שיירי השמן והפתילות תכף ב'זאת חנוכה', משום חשש תקלה שישכח ויהנה ממנו באיסור. וכן נהג הגר"א **שטיינמן** זצ"ל שהיה שורף אותם מיד, ולא היה שומרם לערב פסח (כאיל תערוג חנוכה תשע"ה). וכן דעת הגר"ח קנייבסקי שליט"א (דברי שי"ח גליון 258 מקץ תשע"ח) שנשאל האם יש ענין לשמור הפתילות והשמן הנותר מנר חנוכה בשביל לשרפו עם החמץ בערב פסח, משום שכיון שנעשה בו מצוה אחת נעשה בו מצוה נוספת, או שאין לשמור עד אז שמא יבא לידי מכשול, אלא ישרפנו מיד אחר חנוכה. והשיב 'לא שמענו'.

4. שריפת חמץ

איסור שהיה: אכן יש נוהגים, וכן מנהג בעלזא לשמור את השמן והפתילות, ולשורפם ב'שריפת חמץ' בערב פסח. והקשה בפסקי תשובות (סימן תמה אות ה, סימן תרעז אות ט) מדברי הפוסקים שצריך לשרוף מיד, ואסור להשהות אותם לשנה הבאה, מחשש לתקלה שיהנה מהשמן או ידליקנו לצורכו (וראה משנ"ב דרשו סימן תרעב ביאורים ומוספים מספר 28). ותירץ: א. שבזמן מועט פחות מי"ב חודש לא חוששים לתקלה, ודוקא שנה שלימה אסור להשהות. ב. כיום לא מצוי שימוש או הדלקה חוזרת בשיירי שמן ופתילות. ג. ברוב המקרים השמן הנותר הוא אחרי שהנרות דלקו חצי שעה, ולדעת השו"ע אין בו קדושה כלל, ורק האחרונים החמירו עליו, מטעם שלא התנה בפירוש.

איסור הנאה: אך הדגיש בפסקי תשובות, שצריך להניח אותם מעל העצים שבהם שורפים את החמץ, ולא שהם ישרפו את החמץ, שהרי הם אסורים בהנאה. עכ"ד. לפי דבריו יוצא, שאין בזה את המעלה של "כיון שאיתעביד ביה מצוה חדא ליתעביד ביה מצוה אחרית".

דברי הפסקי תשובות שאסור לשרוף את החמץ על ידי שיירי השמן, הוא רק לשיטת הפרי מגדים (אורח חיים משבצות זהב סימן תרעז ס"ק ד) שהסתפק האם מותר להוסיף יותר משישים כדי להדליקו בבית הכנסת, ומכך שדן להתיר רק בהוספה מדין ספק ספיקא, הרי ששימוש של מצוה בלי ביטול אסור. [יתכן, שגם הפמ"ג מודה להתיר לשרוף את החמץ על ידי השמן, כי אין בשריפת החמץ הנאה לשרוף, ויש להתיר מדין 'מצוות לאו ליהנות נתנו'. ואינו דומה לאיסור להדליק בו נר בית הכנסת שעיקרו לכבוד וגם ליהנות מאורו].

אכן לפי מה שנחלק עליו **החכמת שלמה** (סימן תרעז בהגהות), והתיר להשתמש בשיירי נרות חנוכה לנרות בית הכנסת אף ללא תערובת וביטול, מותר גם לשרוף על ידו את החמץ. ומכמה טעמים; 1. גם כאשר הנר חנוכה דולק, מותר להשתמש בו תשמיש של קדושה לדיעה אחת בשו"ע סימן תרעג סעיף א. 2. 'מצוות לאו ליהנות נתנו'.

ודן מחבר ספר דודאי בני, האם נרות שבת נחשב כלפי זה תשמיש של רשות כי הרי בסוף סימן תרע"ד משמע דנר שבת ובית הכנסת שוין. ובפרט בזמננו שאין קורין ומתפללים בבית הכנסת לאור הנרות ועשויים רק לכבוד, וכן בנר שבת.

5. החיוב לשרוף, או שמספיק לגנוז?

כמקדש: במדרש ובראשונים ובפוסקים מפורש שצריך לשרוף, אכן מצד גדר הדין שלא יבוא לידי בזיון דבר שהוקצה למצוה, מספיק גניזה. וראה בספר **בנין שלמה** (חלק ב סימן סב) שדימה דין השריפה כמו 'נותר'. ובמנחת שלמה (תנינא סימן נח) כתב שעשאוהו כהקדש, כמו 'שיירי הנרות

והשמן שבמקדש' שהיו טעונים שריפה, וכן דרש הגה"ק רבי יואל מסאטמר זצ"ל (דברי יואל לחנוכה אות עט עמוד שיט), דנר חנוכה איתקש למנורה, ופירש הר"ן שלכן אסור להשתמש לאורה. כמו שיירי נרות המנורה אסורים בהנאה ונשרפים כך גם בשיירי נר חנוכה. ובספר בני יששכר (מאמרי כסלו מד אות עב) ביאר טעם פנימי בזה. וכן הורה הג"ר מאיר ברנדסדופר זצ"ל (אור ישראל חלק נו עמוד לג אות סג) שיבער שיירי נר חנוכה על ידי שריפה דוקא.

וכן דעת הגרי"ש אלישיב זצ"ל (פניני חנוכה להגר"צ קוק, עמוד קמח-קמט, אשרי האיש או"ח ח"ג פרק ל"ד אות י"ז, הע' ל"ה), שלכתחילה יותר טוב לשרוף, כמו שיירי הנרות בבית המקדש שטעון שריפה. ואם אי אפשר, מותר לקבור או לשפוך במקום שאין עוברים שם, שכל הדין הוא שלא יבוא לידי תקלה, אבל אין בזה קדושה. ויש להסתפק אם מותר לעטפו ולזרקו לאשפה, שלא בדרך בזיון. אמנם ודאי שאסור לשפוך השמן בבית הכסא, כי זה דרך בזיון. ובספר גנזי הקודש (פרק יט ס"ק כג) כתב בשם הגרי"ש אלישיב שאסור לזרקו לפח האשפה.

מאידך כתב בקובץ הלכות (חנוכה פרק יד סעיף יג) שאין חיוב לשרוף, ומותר לשפוך השמן בכיור שלא בדרך בזיון, ולזרוק הפתילות באשפה מעוטף היטב שלא יתבזה. וראה במה שהובא בזה בשם הגר"ח קנייבסקי שליט"א (פסקי שמועות עמוד קלה, דולה ומשקה ריש עמוד רמ).

תמה הרב עקיבא שרייבר שליט"א, הרי אין דין שריפה בשיירי המנורה, אלא זורקים אותו במקום הדשן כמפורש במשנה (תמיד פרק ג משנה ט) וברמב"ם (בפירוש המשניות מסכת תמיד פרק ג משנה א, וביד החזקה תמידין ומוספין פרק ג הלכה יב), ואולי הדימוי למנורה רק כלפי זה שאין נזרקין, כפשטות לשון הראשונים - בספר האשכול (חלק ב' הלכות חנוכה עמוד כא) ויש להחמיר בכל המותר, כיון דהדלקה לזכר שמן של מקדש, הוי כתשמישי קדושה שאינן נזרקין. ובספר המנהגות לר"א מלוניל (ב ע"א) נהגו שעושין מדורה מן הפתילות הנשארות, ומן השמן הנשאר, מפני שהיה הנס בפך שמן של קודש, נהגו בו מנהג קודש. [משמעות דבריהם, שאין חיוב גמור לשרוף, אלא שנתנו טעם למנהג].

6. שריפת השמן והפתילות

הנה בשו"ע ובמשנ"ב לא הוזכר שריפת 'הפתילות', כי אם חיוב שריפת 'השמן', אכן בטור ובית יוסף בשם כמה ראשונים וכן משמע במאירי (מגילה דף כו:), וכן נפסק בחיי אדם (כלל קנד סעיף לא) וקיצור שו"ע (סימן קלט סעיף כ), וערוך השולחן (סעיף ו), שגם 'הפתילות' בכלל הקדושה ויש לשורפן ולא לזרוקן. ובמשנה הלכות (חלק טו סימן רג) נימק משום שספוג שמן בפתילות. ועיין בקובץ בנתיבות ההלכה (להרב נחום קסטנר גליון 26) מאמר מהג"ר משה שטרנבוך שליט"א האם יש חיוב שריפה גם ב'פתילות', וראה מה שביאר שם בטעם השריפה.

כלפי דין אכסנאי בחנוכה, שקונה זכות בשמן של בעל הבית לקיום מצות הדלקה, דייק הפרי מגדים בלשון הרשב"א (שו"ת חלק א' סימן תקמ"ב) שצריך בעל הבית להקנות לו חלק ב'שמן ובפתילות'. אולם המגן אברהם (סימן תרע"ז) והמשנ"ב (סימן תרע"ז ס"ק ג) ציטטו את דברי הרשב"א והשמיטו את תיבת ה'פתילות'.

ואם כן היה ראוי לקרוא לזה מעמד 'שריפת השמן', ומעניין שהעולם קורא למעמד זה 'שריפת הפתילות', ואולי שפתילות תמיד נשאר, אבל השמן בדרך כלל כולו נשרף. ומסתבר שמה שנשאר קצת שמן דבוק על גבי הכוסית או הבליעות שבתוך הכוסית, אין טעון שריפה, שהרי זה כמו תנאי שלא יחול עליו קדושה בעצם מה שלא נוהגים לשרפו.

7. חנוכיה של קטן

לדעת הגרש"ז אויערבאך זצ"ל (מנחת שלמה חלק ב סימן נח אות מב, הליכות שלמה מועדים פרק טו דבר הלכה אות טז) גם שיירי נרות של קטן טעונים שריפה, שכן הוקצו למצוות הדלקת נרות חנוכה. ולדעת הגר"ח קנייבסקי שליט"א (קונטרס גם אני אודך חנוכה אות כ"ח-ל"א, קובץ אור ישראל חלק ח עמוד ק"ג אות י"ח-כ"א), והג"ר שמאי קהת הכהן גרוס שליט"א (שבט הקהתי חלק ג סימן ר"ד, הובא בפסקי תשובות סימן תרע"ז אות ח), אם לא הגיע לחינוך אין במעשיו כלום, ואם הגיע לחינוך טעון שריפה.

הערות מבני החבורה

ומנותר קנקנים... נעשה גם לשושנים...

סגולה: ידוע הסגולה מקדמת דנא, (מובא בספרים שיח שרפי קודש, אביעה סגולות ועוד) לריפוי 'שושנה ברגל', מורחים מהשמן שנשאר בגביעי החנוכיה על השושנה שברגל והיא נעלמת באופן פלאי, ודורשי רשומות מצאו רמז נאה לכך בתיבות הפייטן במזמור 'מעוז צור' - ומנותר קנקנים נעשה גם לשושנים. גם בנרות שבת יש ממליצים כסגולה למרוח משיירי השמן על מקום הכאב שיש לאדם.

ודנו מחברי זמננו (שערי ימי החנוכה להג"ר יהודה טשזנר עמוד לו, קונטרס זכרון יוסף כרך א) האם יש בזה חשש איסור מצד הדין, שמא הרי זה בכלל ביזוי מצוה, וביטול חיוב שריפה, ואולי אפשר לנהוג כן רק כאשר עושה תנאי מראש לכך?

גם אם דלק יותר מחצי שעה, הרי מפורסם דעת הגרי"ז מבריסק זצ"ל שחשש שכיום שהולכים ברחוב עד שעה מאוחרת כל זה בכלל עד שתכלה רגל מן השוק ואם כן תמיד זה כמו בתוך חצי שעה, ולא מצוי שיכניס שמן מרובה שידלוק אחרי השעה 12 בלילה. מאידך שמעתי בשם הג"ר שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל שגם בזמננו אפשר לכבות את הנר אחרי חצי שעה.

תנאי: לדעת הגר"נ קרליץ הובא בספר גנזי הקודש (פרק יט הערה כא) צריך לעשות תנאי ובלי זה אין להשתמש בזה לסגולה. (מסתבר שהסגולה קיימת אף שעשה תנאי, כי בפועל שיירי מצוה הם).

מאידך כתב בקובץ הלכות (חנוכה פרק יד סעיף יג) דמי שרגיל בכך, שפיר דמי לשומרו ולסוך ממנו אפילו אם לא התנה, דכיון שרגיל לשמור נותר השמן בשביל זה, אנו סהדי שלא הקצה השמן שהוא יותר מן השיעור.

יש לציין לדברי הגר"ח קנייבסקי שליט"א (דברי שי"ח גיליון 258 מקץ תשע"ח), שנשאל, על מה שבפיוט מעוז צור ומנותר קנקנים נעשה גם לשושנים, ואומרים העולם דמכאן רמז לסגולה שלמי שיש שושנה ברגלו רח"ל שימרח מהשמן שנותר מחנוכה ברגלו ועי"ז יתרפא, האם שרי לעשות כן, או שמא משום שהוקצה למצותו אסור. והשיב 'ש עושין כן'. ❖

מאידך דעת הגרי"ש אלישיב זצ"ל (אשרי האיש או"ח חלק ג פרק לד סוף אות יז), שיירי שמן של קטן אין טעון שריפה אפילו אם הגיע לגיל חינוך אלא אם כן אביו הקצהו, אבל אם הגיע הקטן לעונת נדרים, יכול להקצות את השמן. ולדעת הג"ר יצחק זילברשטיין שליט"א (חשוקי חמד סוכה דף מו:), זה תלוי במחלוקת ראשונים - לשיטת תוס' אסור, לשיטת רש"י לפי העונג יום טוב לא חל הקצאה של קטן, לשיטת החת"ס חל הקצאה של קטן.

סיכום הגיליון:

8. דינים העולים

שריפה: להלכה יש לשרוף את השמן והפתילות שנותרו מהדלקת נרות חנוכה. מצד דין 'איתקצאי' מספיק לגזום או לשפוך אותם במקום שאין אדם עובר שם, והעיקר שלא יהיה 'ביזוי מצוה', ונחלקו הפוסקים אם מותר להטילו באשפה בתוך שקית. ואם התנה מועיל שלא יהא 'איתקצאי'. המאירי חולק, ומתיר לזרקם ולהשתמש בהם לצורכו, כיון שאינו מקצה אותם כלל, וכדין תשמישי מצוה, שמותר לזורקם ולהשתמש בהן לצרכו.

טעם המנהג לשרוף ולא להסתפק בגניזה, שאין רשות להשתמש בנרות חנוכה כמנורה שבמקדש, ושורפים שיירי החנוכה כשריפת שיירי המנורה שבמקדש.

קטן: נר חנוכה של קטן יש אומרים שטעון שריפה כגדול, יש מחלקים בין הגיע לחינוך ללא הגיע לחינוך, ויש אומרים שתמיד אין טעון שריפה רק אם הגיע לעונת נדרים.

ביטול: לכתחילה אסור לערבו בשמן אחר לבטלו. אם כבר נתערב ואין בו שישים מההיתר, יש מתירים להוסיף עד שישים ולבטלו, ויש אוסרים.

זמן השריפה: לכתחילה שורפים אותו מיד בזאת חנוכה לאחר שחרית, שאסור להשהותו מפני חשש תקלה. ויש נוהגים לשיירו לשריפת חמץ וכן מנהג בעלזא, ואין חוששים לתקלה שאינו מצוי שישתמשו בזה ועוד שהוא פחות מ"ב חודש. מנהג קרלין לשרוף דוקא ביום כמו שריפת נותר.

מצוה: נחלקו הפוסקים האם מותר להשתמש בשיירי השמן לנרות בית הכנסת. ונפק"מ האם מותר לשרוף את החמץ בערב פסח באמצעות שיירי השמן.

סגולה לשושנה: מפורסם הסגולה למרוח משיירי השמן על ה'שושנה' ברגל, ונרפאת באופן פלאי, יש מתירים רק אם עושה תנאי, ויש מקילים שאם דעתו לכך סתמא חשיב כתנאי. ❖

לע"נ מרן ראש
הישיבה הגאון הגדול
רבי אהרן יהודה לייב
שטיינמן ב"ר נח צבי
זצוק"ל
נלב"ע כ"ד כסלו
תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה.

נייד: 052-7687405 | פקס: 02-6507823 | 5047867@gmail.com

הנושא לשבוע הבא;
קיצור סדר החליצה – יבמות דף לה:
אפשרות להנצחה; לע"נ, לרפו"ש, לישועה, וכדומה!
ניתן לשלוח - רעיונות ותיקונים, הוספות והערות, להגדיל תורה ולהאדירה.
אפשר לתרום עבור הוצאת הגיליונות בעמדות הממוחשבות של 'נדרים פלוס' ו'קהילות' ברחבי הארץ, תחת המדור 'קופות נוספות' לפי החיפוש: 'עומק הפשט'.
וכן בקו הצדקה 073-2757000 יש להקיש עבור קוד 1529.

מזל טוב!
הגיליון הוקדש על ידי הרה"ח רבי חיים שלמה דכנר שליט"א, לרגל הולדת בתו תחי' בשעטו"מ.

